

Nieuwjaarsspeech 2012

Een Nieuwjaarsspeech **en** een Openingspeech **ineen**, tja dat is weer eens wat anders dan anders!

Allereerst de Opening van ons nieuwe, dwarse gebouw: ik ben blij met de aanwezigheid van onze wethouder van stadsontwikkeling en integratie, die ons ooit voor het gebouw, waar we **nu** in staan, de Haagse Stadsprijs toekende en straks de openingshandeling voor ons nieuwe gebouw hier aan de Waldorpstraat zal verrichten; wie weet kunnen we daar ook nog eens een prijs voor in de wacht slepen!

Dan natuurlijk welkom al die mensen die zo intensief met dit bouwproces bezig zijn geweest. Vanuit onze kant onder leiding van John van den Heuvel; vanuit NS Poort, de heer Rutte.

Het architectenbureau LIAG, met ontwerper Erik Schotte, dat in goede samenspraak met alle partijen tot een mooi ontwerp kwam en ten slotte de bouwers: Boele en Eesteren, maar niet te vergeten Pieter Akkermans van NS Poort die er voor heeft gezorgd, dat we in nauwe samenwerking aan de inrichting konden gaan werken en een snelle inhuizing konden realiseren met alle harde werkers van ons facilitair bedrijf.

We komen hier straks nog op terug!

Dan nu de Nieuwjaarsspeech met de aangekondigde titel 'Kwaliteit met beleid'. Waar haal je nou toch zo'n titel vandaan ??

Wel, het is ook de titel van de kaderbrief, die we elk jaar als start van onze beleidsrijke begrotingscyclus opstellen. We zaten midden in de analyses van de diverse actieplannen, die onze Minister voor ons had bedacht, onder het adagium 'Focus op kwaliteit, de lat moet hoger!', ingevuld met een groot aantal uiterst beleidsrijke actielijnen, zowel op het terrein van lerarenbeleid, volwasseneneducatie als het beroepsonderwijs, die zowel tot bezuinigingen als tot kwaliteitsverhoging zouden moeten leiden.

Hoe zorg je er nu voor, dat al die beleidsrijke bezuinigingen nu werkelijk gaan leiden tot kwaliteitsverbetering van ons onderwijs en werkelijk gaan leiden tot 'meer handen aan het bed' en betere resultaten?

Hoe zorg je er voor, dat je met elkaar ook echt een beeld **deelt** van kwaliteit?

Hoe zorg je er voor, dat kwaliteit en beleid **meer zijn** dan **meten**, dus vooral **weten**:

- **weten** wat nodig is voor je studenten

- **weten** wat kan

- **weten** wat moet

en

- **weten** wat leidt tot resultaat, maar ook weten wat je **bedoelt** met resultaat!!! (zie het gedoe rond het SCP rapport van gisteren!), maar in elk geval zal het beleid, dat we moeten gaan voeren om die actieplannen te realiseren **ook** moeten leiden tot nog meer tevredenheid van studenten, bedrijfsleven, ouders en tot beroepstrots van allen die aan ons onderwijs werken.

Nogmaals: weten staat niet gelijk aan meten en door te meten kun je niet alles weten!

Weten is ook voelen, ruiken, redeneren, inhoud en **kennen**, i.p.v. alleen maar cijfers, vinkjes en keurmerken!

Maar ja, heb je als baasje van zo'n school alles in de klauwen?

Heb je voldoende vertrouwen?

Wat kunnen je mensen allemaal verstouwen?

Hoe hard moet je douwen?

Mondriaan staat bij de Inspectie en het Ministerie bekend als een instelling, waar men behoorlijk 'in control' is.

De studenttevredenheid vertoont over de gehele linie een stijgende lijn. We hebben een fantastische participatie in allerlei vormen van maatschappelijke activiteiten: zie bijvoorbeeld het geweldige resultaat van de inzamelingen voor Serious Request. Op 23 december konden we, vanuit vele opleidingsactiviteiten (zie ook het filmpje bij de goede doelenstand in de Mondriaanstraat hierboven) aan 3FM 21.000 euro overhandigen voor de Moeders in oorlogsgebieden. Dit door de enthousiaste initiatieven en inzet van studenten en docenten; zonder douwen en met vertrouwen gebeurt er heel veel!

En dan vlak voor Kerst: een bizarre gebeurtenis:

Opeens staat er, volkomen onverhoeds, in de achterbak van mijn auto deze doos.

Ach denken jullie: 'gewoon een kerstpakket'.

Nou, dat dacht **ik** niet!

Nadat ik jaren succesvol had gestreden tegen alle meer of minder liefdevolle leveranciers van Mondriaan, die me zelfs thuis in Amsterdam kratten wijn bezorgden, nu opeens **dit** weer.

Vlak voor ik wegvloog voor even een lekkere vakantie, geen tijd om echt goed te kijken.

Wie is er in mijn auto geweest? Wie heeft mijn autosleutel uitgeleend??

Geen afzender.

En een wat bijzondere verzameling producten.

Mooie babbels over vertrouwen, maar als het op mijn auto aankomt, ben ik als bestuurder blijkbaar geheel niet 'in control'.

Waarom heeft de beveiliging dit niet gezien?

Nee, dat laatste dacht ik niet. Ik had ook geen moment van schrik of angst, doch slechts een intense nieuwsgierigheid: hoe kan dit nou???

Ik wilde het **weten** !

Kortom:

Dit anonieme pak heb ik niet verdiend, maar ik wil per se weten hoe het zit!

Misschien komt dit pakket wel van de Minister om haar Actieplannen wat tastbaarder te maken; het pakket lijkt wel wat op alle beleidsrijke en soms niet geheel consistente kwaliteitsactielijnen van onze Minister:

Ik laat jullie zien, wat er zoal in zit:

Pickwick Theezakjes: wintergloed, exponent van de huidige kwalificatiestructuur, die vereenvoudigd moet worden? Want naast wintergloed hebben we ook nog herfststorm, Minty Morocco, Turkishaah Apple, beter slapen, goedemorgen en wat niet al thee, waarvan je naar believen slappe of sterke aftreksels kunt maken.

Kandijkoek, houdbaar tot 1 februari, symbool voor de snelheid waarmee de Commissie, waar onze Harry de Bruijn ook inzit, moet komen met die vereenvoudigde kwalificatiestructuur.

Pure sappen appel, of sinaasappel, het doet er niet toe, als je maar concentreert, dus symbool voor de inkorting van opleidingen en beperking van de verblijfsduurbekostiging van onze studenten.

Brosse broodjes met een mooie naam: 'pure chic' als symbool voor de zogeheten kwetsbare leerlingen, waaraan we via de entreeopleiding, mogen proberen ze alsnog een entree tot het echte MBO te bieden, de problemen verzachtend met (aardbeien)jam en zoete honing.

Een pak wintercruesli, droge kost, met stukjes speculaas, amandelen en cranberries: losse flodders, staand voor: wel of niet samenhang theorie en praktijk, algemeen vormend of vakgericht: wat zijn hier nu de krenten in de pap van het MBO?

Maar gelukkig: last but not least:

Een blender, een smoothiereceptenboek en twee lepels om van dit alles een samenhangend geheel te maken, dat we als een goede hap naar binnen kunnen lepelen!

Wie mij aan het einde van deze middag kan vertellen, hoe dit anonieme pakket in mijn achterbak terecht kwam, herstelt daarmee mijn gevoel van control: **nl. weten wat er gebeurt!** en krijgt als dank daarvoor dit pakket en de opdracht om van al die ingrediënten een paar pracht smoothies in elkaar te draaien, die met een beetje (culinair beleid) leiden tot een geweldige kwaliteit!

De komende jaren staan we dus voor heel wat creatieve 'blenderactiviteiten'. Veel werk, veel denken en ontwikkelwerk, maar ik hoop en vertrouw, dat we er met onze **eigen** goede ingrediënten echt goed onderwijs van zullen kunnen blijven maken!

Dat we elkaar met meer dan kandijkoek en potjes aardbeienjam zullen inspireren om samen te werken aan grote groepen Haaglanders, die met enthousiasme mee kunnen doen in onze samenleving!

En als voorbeeld (na onze parels aan het begin) noem ik dan onze oud-leerling Omar Munie, de Mondriaan en landelijke MBO-uitblinker uit 2009, die na een succesvolle supersnelle carrière als tassenmaker/zakenman kwam tot het boek:

Leef je droom.

Omar wil niet alleen zelf succes hebben en trots zijn, maar daarnaast ook anderen inspireren om te gaan voor een goede toekomst.

Komend jaar zullen al onze eerstejaars dit boek van Omar krijgen en via workshops zal Omar proberen vele jongeren te inspireren te kiezen voor een vak, te kiezen voor een droom en keihard te werken om ook echt succes te behalen!

Omar is er niet alleen als actieve vakkundige mbo'er; in de Mondriaanstraat staan onze jonge ondernemers, onze mensen van de leerbedrijven, daar kunnen jullie weer allemaal kijken, spulletjes kopen, inschrijven voor behandelingen (en het boek van Omar kopen). In de hal zag u ons Inburgeraarskoor. Nog steeds zijn we gaande met dit koor. Ondanks de bedroevende terugloop van

de Inburgering en volwasseneneducatie zijn we nog steeds in staat om een flink aantal mensen te scholen in de Nederlandse taal en te stimuleren om via vele optredens hun inburgering, hun meedoen in onze regio, hun taalverbetering op een heel positieve manier voor elkaar te krijgen!

Zij dus dank voor hun optreden!

Om maar niet te spreken van de tweedejaars van Handel/ interieuradviseur, die onder leiding van Diana van der Kaay, voor de aankleding van deze zaal en de loopbrug, die jullie straks ongetwijfeld overgaan, zorgden en onze studenten Horeca en Veiligheid, die elk op hun eigen vakbekwame wijze zorgen voor de facilitering van deze dubbelbijeenkomst, samen met de onvermoeibare inzet van onze facilitaire medewerkers en de begeleiders van onze leerbedrijven.

Dan nu de Opening:

Een bijzonder gebouw.

De tram er onder door, de trein er vlak langs, nog even heel goed nadenken of de logistiek en de toegankelijkheid nu de meest optimale zijn.

Het gedoe rond de archeologische vondsten, de vertraging daardoor, de brug, hoe gaat dat werken?

Het gebouw is gebouwd door NS Vastgoed. Het is niet van ons. We huren het, maar we hebben wel heel goed kunnen meedenken en meebeslissen over de inrichting en ongetwijfeld zullen deze eerste maanden van gebruik ook weer leiden tot aanpassingen, op basis van de ervaringen in het gebruik!

Straks bij de openingshandeling kunnen jullie zien, dat ook daar de bijdrage van onze studenten heeft gezorgd voor een nog kleurrijker geheel, maar daar zal Marnix Norder zo dadelijk het nodige van laten zien, Ik wens jullie en ons allen een heel goed 2012 en een mooie bijeenkomst hier!

Stefanie en daarna Marnix, aan jullie het woord!! De Waldorpstraat !